

Skyldigt äreminne effter den ehrewyrdige och hög-wählärde nu mera hos gudh...

1 Ic Fol.

Vårnåd vinnest i guds nåd
 Vårnåd vinnest i guds nåd
 Vårnåd vinnest i guds nåd
 Vårnåd vinnest i guds nåd

Skyldigt Öreminne

Efter

Den Öhretvordige och Högh-Wählårde nu mera hos
 Guds Öwinnerligen Salig!

Herr Nils Svan
ANBYND

För detta Wählmeriterad Kyrkio-Herde wid Kongsholms
 och Fincka Församlingarna i Stockholm/ sampt Adlessor Conkistorii
 där sammastådes/ hwilkens döde Lekamen i S. Ulricæ Eleonoræ
 Kyrckja bles i förnämt Folcks närwaro jordsatt den 5 A.
 prill Anno 1691.

Stockholm tryckt hos PARS Wall.

113

Så någon dödlig bör i ewigt Minne båras/
Om någons Lof-ord bör i hårdans Marmor skåras/
Om någon wårdig är til effter: Wårlden gå/
Har någon här förtiänt i Dngdens skalder stå:

Så har affomnad nu/ som giömd i Jorden blifwer
En trogen Siäle-wård/ som här med mycken ißwer
Gudz rena ord har lärt/ som oß en Lyckta är/
Uppå wår wandringz wäg/ den Klarhet i sig bår:

Han war ett wijsdoms Hus/ i hwilket war insluten
En Gudi täcker Siäl/ med waksamhet beguten/ (bran/
Hwarß klara wandringz Ljus rätt som en Stierna
Af hwilkens Ljus sken här mången nöje fan:

Wij sågom det försan hur som hans ungdoms dagar/
War Dngdens blomster-tijd/ den alltid säkert lagar
At Wetz ock gott Förstånd med Dhren aiöra ett/
Som på des Foster-barn ar uti worden sett:

I dy dhe båra få på Hustrud Krankar sköna/
Af hwilka fågnad stor dhe wißerligen röna/
Då gifwes dem ock lön för omak ock beswär/
Då hämpa de wist Fruckt som hugnad med sig bår:

Dhe Lärde hafwa här rätt nått ock klokt upspunnit
At Pallas hafwer sielf sitt ädla säte funnit
Uti höga Bärge/ där med dhe peka på/
At medelst stort beswär bör man des stigar gå:

Fäst det ju synes swårt uti åth des högd at kliffwa/
Må man en åtra sig/ ock då ostadig bliffwa/
Men trågit hålla an till des en kommer in/
Uti des sköna Tält som lönar mödan sin:

Ehr:

Ehrwirdig Herr Anberg, har sådant wäl bepröfwat/
Hwarß trötte Lemmar här en stilla död har döfwat/
Hwarß Siäl til Himbla flytt/där hon nu glädie hör/
Ock en af wår Dro ock buller något spør;

Sin ungdöb planta klen han användt har med möda/
At söka med all flit den ädla Wijsheit föda/
Ock ammas af des miölct som flyter af des bröst/
Som unga pröder måst/ ock ger på åldren tröst;

Ock som han mogen war/ till sin förtiänte heder/
Så steg han bland oss up/ när andra stiga neder/
I dn han wigder blef till Herde för Gudz Får/
Dem som Guds enda Son har frälst med sine sår;

Om hwilkas Siälar han med trohet mände waka/
Ock at förmana dem en någon tid försaka/
At hwarie stunder med helt alswar tänckja på/
Det som en stund skau se/ när dhe sku här ifrå;

Ock lämna denne Wärlde medh all sin Ögon-willa/
Som med sitt glinder fram war sinnen plagar brilla/
Dhen som i Skjöte sitt säfängligheten drar/
Ock i sin bästa Lust misnöye med sig har;

Hur mången Siäl han ock uti des stora smärta/
Har guffit tröst uti des sorg-bebundne hiärta/
At hwar gång han bland oss på Prädikstoln up-gick/
Stor Andes kraft man af des tahl wiist höra fick;

Som han Guds hálga ord rätt flitigt mände lära/
Så blef han wördat här ock hällen i stor ähra/
Af sine kiäre Får/ dhem han med mycken nit
Har ständigt undertwist/ där til osspart all flit;

Han

Han kan wäl lijfnas wid ett Ljus enär det brinner/
Då af des klara sken en annan Nöije finner/
Men det sielf tåres opp och släcknar såledz ut/
Och giör på lågan sin en ända och ett slut.

Alltså den Salig Man/ i dy han trågit lärde/
Hans Lefnads tid där med sig smänningen förtärde/
En han arbetat har för andras wälfärd skull/
Om hwilkas Salighet han war rätt öm och hull.

Han war en Herde som all wärldens flård föracktadt/
Och en med sniikenhet en annars efftertractadt/
Att giöra alla gott det war hans enda frögd/
Med sin undfågne del så war han wäl förnögd ;

Så sorg du klena Hiord/ som Herden mände mista/
Titt hiärta må och wäl af sårger sönderbrista/
Enär du tänker på hwad Man du redan mist/ (wist/
Hwars wandell med Guds ord tillsammans stämde

Stjont grafwens mörka rum den matte kroppen giöm/
Des ähre namn man dock en någon tid för glömer (mer/
Som of en Regla war å Jorden lefwa så/
Att wij uti war död/ nytt Liff förwisso nå ;

Han står helt glädie full in för Guds ögon klara/
Han ser nu Jesum sielf och får med Jesu wara/
Han står med Palm i hand in för Guds helga Stol/
I hwiita Kläder klädd mer lysen än en Sol/

Ja Öfwerherden har sin Herde wist förärat
Den Sälla Himla lön/ och honom nu beskärat
Ett Liff förutan död/ en glädie utan sårge
Ett Nöije utan twång/ I Himlens faste Bårg.

A. G. H.

861
7/1/18
12496
51